

ת"פ 44912/11/13 - מדינת ישראל נגד עומר ברוך חיים וולף

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 44912-11-13 מדינת ישראל נ' וולף

בפני	כבוד השופט שמואל מלמד
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	עומר ברוך חיים וולף

החלטה

כתב האישום וההסדר

ביום 15.01.15 הצדדים הגיעו להסכמה לפיה, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, ובטרם הרשעה נשלח לקבלת תסקיר, אשר יבחן את שאלת ההרשעה. אין הסמכה עונשית בתיק.

על סמך הודאת הנאשם נקבע כי ביצע את המיוחס לו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, לפי סעיף 7 (א) + 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 08.10.12 הנאשם נעצר במחסום לשם בדיקת רישיונות ובכידון הקטנוע עליו רכב, נמצאו שאריות של סם מסוכן מסוג מריחואנה. בחיפוש שנערך בתיקו ובדירתו, החזיק הנאשם סם מסוכן מסוג קנבוס, לצריכתו העצמית, במשקל כולל של 53.81 גרם נטו.

תסקיר שירות המבחן

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות מבחן לפיו, הנאשם בן 28, רווק, לומד לתואר ראשון במעדי המדינה ועובד לפרנסתו. הנאשם גדל במסגרת משפחתית שתוארה כנורמטיבית ומונה חמש נפשות. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, התגייס לצה"ל, אולם בשל טעמים בריאותיים שוחרר לאחר שנה. ממסכמים עדכניים שהנאשם הציג בפני שירות המבחן, עלה כי עובד כאחראי משרמת במסעדה, מפגין אחריות ומחויבות, נותן מענה מקצועי לצוות העובדים הכפופים לו. במקביל, מועסק כמדריך בבית ספר לגלישת גלים כמדריך ראשי, הציג תעודה הדרכה מטעם מכון ווינגייט וכן בעל רישיון תיווך. הנאשם תאר כי רק בהיותו בן 20 נחשף לסם, וזאת במהלך טיול בחו"ל. בשנים שחלפו מאז, תאר שימוש מזדמן בסם, בעיקר בנסיבות חברתיות וללא שחווה פיתוח תלות בסם או פגיעה בתפקודיו. בהתייחסות שרות המבחן לעבירה הנדונה, הנאשם הודה במיוחס לו, מסר כי הסם שנתפס יועד לשימושו העצמי, ועל מנת להפחית עלויות ולצמצם מגעיו

עם גורמי סחר, נהג לרכוש ממנו כמות גדולה יחסית, שהגיעה מחולקת למנות, כפי שנתפסה בחזקתו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם התפכח בעקבות הפתיחה בהליכים כנגדו, הפסיק את השימוש בסם ואינו חווה כל קושי בהיבט זה. מבדיקות שתן שמסר בעיתוי זה, נמצאו נקיות משידי סם. כמו כן, התרשמו כי מחזיק בעולם ערכים נורמטיבי ונשללה נזקקות לקשר עם גורמי טיפול. נוכח עיסוקיו השונים של הנאשם, גם בתחום האקדמיה, הרשעתו בדין עלולה להוות "אבן גנף" משמעותית בהמשך דרכו. לאור ניקונו היום מסמים, חלוף זמן מאז ביצוע העבירה, שיתוף הפעולה עם השירות והפקת הלקחים הנדרשים, המלצת השירות לסיים את הליך ללא הרשעה, לצד הטלת צו של"צ בהיקף של 150 שעות. אם בית המשפט יקבל את ההמלצה, שירות המבחן ישלים גיבוש תכנית לאחר מתן גזר הדין.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה עמד על מתחם הענישה, אישר כי מדובר בתסקיר חיובי, יחד עם זאת טען כי הנאשם אינו עומד בתנאי הלכת כתב, בהעדר פגיעה קונקרטית.

ב"כ הנאשם הפנה לנזק העלול להיגרם לנאשם וביקש לאמץ את המלצות התסקיר.

דין והכרעה

המחלוקת בתיק זה למעשה נסובה סביב שאלה אחת בלבד והיא שאלת ההרשעה.

לשאלת ההרשעה האניסבורכיים מקום שלא להרשיע את הנאשם. הפסיקה חזרה וישנה את המבחן הכפול לעלפיהלכתכתב"פ 2083/96 תמכתבנ' מדינת ישראל, בפסקה 7 לפסק דינה של כבוד השופטת ד' דורנר. הימנעות מהרשעה, חרף הקביעה כי הנאשם ביצע את העבירה, היא תוצאה חריגה, השמורה למקרים מיוחדים ויוצא דופן. שניתנאים מצטברים נקבעו, על מנת שניתן יהיה להימנע מהרשעה

"ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוגה עבירה מאפשר לו ותרבנסיותה מקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים."

וכן י' קדמי, סדרה דינ בפלילים, חלק שני-כרך ב, "הוצאת דיון ונתש"ט - 2009, (ע"מ 1632):

"במצבים חריגים מיוחדים... כאשר עלול להיות נזק רב לנסיבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים... בנאשם... לביתו עלתה ההרשעה לאינטרסה ציבורי-חברתית כללי, נתון בידי ביהמ"ש שהכוח להחליט, כי חרף אשמתו... הוא לא יורשע" (שם, שם).

במקרה הנוכחי שירות המבחן המליץ שלא להרשיע את הנאשם. הנאשם עבר עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם משתמש בסם בנסיבות חברתיות מבלי להקל ראש בכך, מדובר במי שמתפקד, נעדר עבר פלילי, ובעל ערכים נורמטיביים. עושה צעדיו באקדמיה לכיוון תעסוקה אקדמית. בנסיבות אלו לאור סוג העבירה וסוג הסם, בית המשפט סבור כי אי הרשעתו של הנאשם בדין לא תפגע באופן מהותי בשיקולי הענישה נוכח העובדה כי על הנאשם יוטל צו של"צ שיש בו תרומה חברתית והצבת גבולות לנאשם.

ברצוני לציין שיקול נוסף, המביא אותי למסקנה כי אין להרשיע את הנאשם. התביעה עורכת הסדרי טיעון רבים עם

נאשמים שונים. כמי שיושב בדין כשופט מוקד ודן באלפי תיקים מידי שנה, אני מוצא לציין כי בתיקים בהם עומד הנאשם לדין בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית בסם מסוג קנביס. כשאין לחובתו עבר פלילי, מסכימה התביעה לאי הרשעה. כאשר, בחינת הפגיעה הקונקרטית נמצאת כשיקול גמיש במיוחד לנוכח העובדה כי מדובר בעבירה שאינה בדרגת חומרה גבוהה. לא ברור לי מדוע בתיק זה לא עשתה התביעה שימוש בסמכותה והסכימה לאי הרשעה. התביעה גם לא טרחה להסביר זאת בבית המשפט. כל שאוכל לומר הוא כי התחושה לא ברורה מדוע נעשה הדבר בתיק זה. בית המשפט מייחס זאת, להבדלי גישות של התובעים השונים המופעים בפניו ולא יותר מכך. אולם כבית משפט השומע את מחצית התיקים הנכנסים בבית המשפט השלום בתל אביב ופוגש את מגוון התובעים. סבור בית המשפט כי נכון בתיק זה לאמץ את הגישה הרווחת ולהימנע מחשש לאפליה. במידה והתביעה רוצה לשנות גשיתה דבר זה אפשרי ויתכן ובית המשפט אף יעתר לשינוי הגישה. אולם דבר זה צריך לאמר ברחל ביתך הקטנה בבית המשפט למען ידעו כולם כי התביעה החליטה להנחות את התובעים שלא להסכים יותר לאי הרשעה בחזקת סם לצריכה עצמית בסם מסוג קנביס.

נוכח האמור בתסקיר שירות המבחן והמלצותיו; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדה ההגנה בטיעוניה; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות; היותו נעדר עבר פלילי.

לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, בנסיבות המקרה והעניין ועל פי כל השיקולים הצריכים להחלטה אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם וזאת ללא הרשעה:

אני מורה לנאשם לבצע 150 שעות שרות לטובת הציבור על פי התוכנית שתוכן ע"י שירות המבחן.

בית המשפט מסביר לנאשם ומזהיר את הנאשם, שאם לאימלא אחרי צוהשל"צמכלבחינהשהיאאויעבורעבירהנוספת, בית המשפט יהיה רשאי לבטל את צו השל"צ ולשפוט אותו מחדש, לרבות הטלת עונש נוסף על העבירה שבגינה ניתנה הצו.

הנאשם הביע את נכונותו למלא אחרי הוראות הצו.

שירות המבחן יגיש תוכנית של"צ לאישור בית המשפט בתוך 60 יום מהיום.

המזכירות תשלח פרוטוקול הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א, תוך 45 יום מהיום.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יישמדו, יחולטו, יושבו לבעליהם על פי שיקול הדעת של קצין החקירות.

ככל שהופקדון בתיק על-ידי הנאשם ובהיעדר מניעה על-פידין, ישלהחזירולידיואולגורמאחרלפיבקשתהנאשם.

ניתנה היום, י"ד שבט תשע"ו, 24 ינואר 2016, בנוכחות
הצדדים.